

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου ἀριθ 17, Πάροςδος Λυκαβητοῦ.

Συνδρομὴ Ἑσπερικῆ φρ. 12. — Συνδρομὴ Ἐξωτερικῆ φρ. 15.

ἜΤΟΣ Δ. ΠΕΡ. Β

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 20ῃ ΙΟΥΛΙΟΥ 1899

ΤΑΪΦ. 9

ΑΝΑΓΓΕΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΕΣΤΟΥ ΤΟΥ ΕΜΠΕΡΙΚΟΥ ΠΥΡΡΩΝΕΙΟΙ ΠΟΤΥΠΩΣΕΙΣ

Και περί τού της δημώδους
και καθαρευούσης γλωσσικῆς ζητήματος
Ἰεροδία Λόσις.

(Πρώτη και τέλος)

Γνωστόν ἔστιν ἤδη ὅτι οἱ λόγιοι, οἱ ἄνδρες τῶν γραμμάτων εἰς διατηρημένοι εἰς δύο. Καί οἱ μὲν παραδέχονται τὴν χρῆσιν τῆς δημώδους, οἱ δὲ τὴν τῆς καθαρευούσης· πολλὰ δ' ἐπέφεσαν καὶ ἐδημοσίευσαν ὑπὲρ καὶ κατὰ ἐν ταῖς ἐφημερίαις καὶ τοῖς περιοδικαῖς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ἔξωτερικῆ· καὶ πραγματείας ὀλόκληραι εἰς τόμους ἐδημοσίευσαν. ἰδίᾳ δ' ἐν Παισίοις ὁ καλὸς Ψυχάρης προεβάρχει τοῦ ζητήματος ὑπερασπιζόμενος τὴν χυδαίαν· ταύτῃ δ' ἀκολουθοῦσιν ἐν Ἀθήναις, Καραβιτάς, Ἐρκαλιώτης, Παλαμᾶς, Χρηστοβασιλῆς καὶ λοιποὶ· τῆς δὲ καθαρευούσης κλείσται ὅσοι ἐπιστήμονες ἐμφαίνονται ἐν Ἀθήναις ἐνθερμοὶ ὑπεστηρικταί, προσηκνέοντες τοῦ σοφοῦ Κόντου καὶ τῶν ἐλλογιμῶν ἀνδρῶν τῆς «Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας», ἧτις καὶ εοθρῶν περιοδικῶν δημοσιεῖται καλούμενον «Ἀθηναῖα», ὡς γνωστόν, ἐν ᾧ δημοσιεύονται πραγματεῖαι πᾶν ἀξιόλογα, διάφορα ἐπιθετικῶς ἐπιβλῶσαι τὰ ζητήματα ἐπιστημονικά, καὶ ὅτι καὶ τὸ τῆς γλώσσης.

Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἡ καθαρευούσα ἔστι γλῶσσα τῆς προόδου καὶ γλῶσσα τοῦ μέλλοντος· ἡ δὲ πρόδος, καθὼ φυσικῶς ἀναλλοίωτος νόμος, ἐπικρατῆσει ἀναποδράτως· ὅπως τὸ ἔθνος προοδεύει, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ κατὰ φυσικὴν αὐτοῦ νόμον προοδεύει· οἱ δὲ διδάκτορες τοῦ ἡμετέρου Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ οἱ Καθηγηταὶ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ὕψους τῶν γνώσεων καὶ τοῦ καταλλήλου ὀργάνου αὐτῶν, τῆς καθαρευούσης, οὐ δύναται καταλείπει εἰς τὸ χθαμαλωτάτων σημείων τῆς στάσεως, ἐν ᾗ διατελεῖ ἡ δημώδης, χρήσιμος παρά τοῖς ποιμαῖν τῶν ἁρέων, γεωργῶν τῶν κωμῶν, κωμικῶν ἀθέστοις, χειρῶναξ καὶ τοῖς τοιούτοις. Περὶ δὲ προόδου αὐτῆς, οὐδὲ λόγος δύναται νὰ ἐπακολουθήσῃ περ' αὐτοῖς, ὥσπερ κατεδικάσθη αὕτη ἐς ἀεὶ διατελεῖν τὴν αὐτήν, καὶ μῆδὲ βῆμα ἐν πρὸς τὰ πρῶτα χωρεῖν καὶ βελτίονα ὅτω καθιστάμενη, ἀπαπόδοικτον δὲ, ἂν ὄνουν-

ται, ἐναντίον τῶν φυσικῶν νόμων τῆς προόδου εἰς αἰωνίαν ἀποκρυστάλλωσιν νὰ περιορίσων αὐτήν· διότι ἡ γλῶσσα πάντοτε ἀναλογίαν κέχθηται πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ λαοῦ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ κατάστασιν· ὅση δὲ προχωρεῖ τὸ ἔθνος ἀναπτυσσόμενον, τοσούτῃ καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ παραλλήλως βαίνει καλλυομένη καὶ γλαφυροῦς τρόπους τοῦ λαλεῖν καὶ γράφειν προσηκουμένη. Τούτων δὲ συμβαίνει εἰς τὰς ἀνωχρεῖς ἐθνικὰς περιστάσεις, ὡς ἡ ἱστορία τρανὰ ἀποδεικνύει· καὶ ἡ θεωρία ἀπασιῶν τῶν γλωσσῶν τοῦ νεπολιτισμένου κόσμου ἐπιστημονικῶς σαφῶς ἀποκαθίστησι τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅπως οὕτω τιθέμενον φαίνεται καὶ κατὰ θεωρίαν καὶ κατὰ πρᾶξιν ὅπως ἀδικαιολόγητον παρ' ἡμῖν, διότι καὶ εἰς τὸν ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν κόσμον τὸ αὐτὸ συνέβη, ἵνα εἰδικῶς περιορισθῶμεν εἰς τὰ ἡμέτερα παραλείποντες τὰ τῶν ἑθνῶν γλωσσῶν, τῆς Γαλλικῆς π.χ. ἢ τῆς Γερμανικῆς καὶ λοιπῶν.

Οἱ μᾶλλον εὐ ἡγήμοι καὶ ἀνεπτυγμένοι λαοὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἐλάτουν ὑψηλότερον Ἑλληνικὸν ἴδιωμα, οἱ δὲ εἰς χθαμαλωτέρων διατελοῦντες κατὰστασαν τραχύτερον καὶ ἀγροικὸν ἴδιωμα εἶχον εἰς χρῆσιν· οἱ Ἀθηναῖοι π.χ. οἱ εἰς ἄκρον ἑλληλακότες προσηγαῖς ἐν τῇ τότε προδῶν, ἐλάτουν τὴν γλῶσσαν τῶν θεῶν, ὡς ἔλεγεν ὁ Κικέρων «linguam deorum» οἱ δ' Αἰτωλοὶ καὶ Ἀκαρῶνες, ἠπειρώται καὶ Μακεδόνες τῶν τότε χρόνων ἀγροικοὶ ὑπάρχοντες, καὶ γλῶσσαν ἀγροικῶν ἔχοντες «linguam rusticam». Τί φυσικώτερον τούτου; καὶ τί ἀπλοῦστερον; Ἄρα οὐκ οὕτω ἔδει τοῦ; Ἀθηναῖος παραμένει τῇ ἀγροικίᾳ; μηδὲλος δὲ πρὸς τὰ πρῶτα χωρεῖν πρὸς ἄριον τῶν ἀγροικῶν ἑλληνικῶν λαῶν; Οὐδὲ παρ' αὐτοῖς τοῖς ἡμίτοις τῆς Ἀττικῆς ἦν ἐν χρήσει ἀκριβῆς ἡ θεία γλῶσσα τοῦ ἄσπετος ἐν δὴς αὐτῆς τῇ λεπτότητι καὶ γλαφυρότητι καὶ χάρτι· π.χ. οἱ Αἰζωνεῖς τῆς Ἀττικῆς ἦσαν τοσούτων τραχέως καὶ ἀγροικοῖς, βῆνανται καὶ βλάσφημοι, ὥστε ὁ Πλάτων εὐλαθεῖτο μὴ εἰπωσίν αὐτῶν Αἰζωνεῖς εἶναι, ἐὰν μὴ ἐπειγόμεθαί τι κατ' ἀσπετος εἰ λέγειν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἀρκακρατίου, ὡς ἔφη: «Αἰζωνεῖς, ἴσταις ἐν τῷ πρὸς ἡμέδοντα περὶ χωρίου Αἰζωνίας, ὅπου φιλῆς τῆς Κικερωνίδος· ἐκωμωδοῦντο δὲ εἰς βλάσφημον, ἀπ' οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγειν, αἰζωνεῦσθαι ἔλεγον· Μένανδρος ἐν κληροφῶν Πλάτωνος δ' ἐν τῷ περὶ ἀνδρείας φησὶν· οὐδὲν ἔρω πρὸς ταῦτά γ'· ἔγωγε εἰπεῖν· μὴ με εἴπῃς Αἰζωνεῖα εἶναι.» (Ἀρκακρατίου ἐν λέξει Αἰζωνεῖς) ἢ ἂν ἐλεγέ τις σήμερον τῶν εὐ ἡγμένων καὶ ἀβροδιαίων· οὐδὲν ἔχω νὰ εἶπω πρὸς ὑμᾶς, μὴ με εἴπῃς χωριότην εἶναι. Τοιαύτην ἐνεκοῖον ἀποτροφὴν τῇ

Μεγάλη και άνωμάλως πως εύθει ή γρυπή ρίς άποτελούσα τὸ τρίτον τοῦ προσώπου καθ' ύψος, χαρακτηρίζει ἐξέχοντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἄνδρες χολώδους κρᾶσεως. Ἄν ὅμως μὴ εὗρης μικρὸν τι κοιλώμα πρὸς τὴν ρίζαν (ἐκτός ἐάν εἶναι γρυπή) μὴδὲν ἔλλιψε γενναίον.

Οἱ Πέρσαι ἐτίμων πολλὰ τοὺς γρυπόρρινες ὡς τοι οὗτος δὲ ὑπῆρξεν ὁ Μ. Κύρος καὶ διὰ τοῦτο ἠγαπήθη πολύ.

Μεγάλη ρίς ἀποχωριζομένη πλατέος καὶ ἐξέχοντος μετώπου διὰ μικροῦ κοιλώματος, ὀλοὶ φιλαρχίαν καὶ ἐπιμονὴν ὅχι ὅμως περισίτην, προλαμβάνουσαν τὰ ἐμπόδια, οὔτε σύνεισιν διαλύουσαν αὐτά.

Ἰσώπεδος ὡς πρὸς τὰ ὄμματα ρίς, σημαίνει ἀδυναμίαν νοός, ἀστάθειαν καὶ ἄλλοις κρῖσεως.

Συνηχομένη μετὰ τοῦ μετώπου, ἄνευ κοιλώματος, ἰδιοτροπίαν καὶ κενοδοξίαν ἐπίσπε δὲ καὶ κακίαν καὶ χαμέρπειαν πρὸς ἀπόκτησιν δυνάμεως. Εὐθεία, ἄνευ κοιλώματος πρὸς τὴν ρίζαν, σημαίνει ἀγεννή.

Μεγάλη, ἔχουσα ἐν τῷ μεσοφρῶ κοιλότητα, τοῦ μετώπου ὄντος πλατέος καὶ ἐξέχοντος, σημαίνει φιλαρχίαν καὶ ἐπιμονὴν. Μετρία, λεπτή καὶ ἐπιμήκης εὐαισθησίαν, φαντασίαν, ἐνθουσιασμόν καὶ δξύνειαν Ὁξεία πρὸς τὸ ἄκρον, δυσόργητον καὶ ἐπερθεσίον.

Βραχεία, συνησταμένη καὶ παχεία κατὰ τὰ πτερυγία, σημαίνει ὀλίγην σταθερότητα καὶ μικρὰν κρίσιν. Σιμῆ, ζηλοτυπίαν καὶ ἰσχυρογνωμοσύνην, λαγνίαν καὶ μικροψυχίαν. Σιμῆ ἀπὸ τῆς ρίξης, ἀνελεύθερον ῥίς ἔχουσα κοίλην τὴν ρίζαν, τὴν δὲ ἄκρον ἀνεστραμμένην ὀλοὶ ἰσχυρογνωμοσύνην, ζηλοτυπίαν.

Βραχεία καὶ εὐθείως στρογγύλη, ἢ ὀλίγη ἀνάσμιος καὶ ὀφθαλμοὶ πικρὰ ὀλοῦσι θυμῶδη, θυμοειδῆ χαρακτῆρα.

Αἱ παράλληλοι πτυχῆ τῶν πτερυγίων σημαίνουσι ὑποχονδρίαν, ἰσχυρογνωμοσύνην, κακίαν.

Σιμώτεροί εἰσιν ὡς ἐάν τὸ πολὺ οἱ οὐλότριχες, τῶν ὀσπίων αἱ τρίχες εἶναι ἐπεστραμμέναι. ῥίς κεκλιμένη πρὸς τὸ στόμα, ἐμφαίνει κλίσεις ταπεινὰς, ἐκτεινομένη δὲ πρὸς τὸ στόμα, ἀγαθότητα καὶ θρασύτητα. Γρυπή, ὄργιλον καὶ ἐκδικητικόν. Ἐπίγρυπος, ἀρχίζουσα ἀμέσως ἀπὸ τοῦ μετώπου, ἀναίθειαν. Ἀνάσμιος, ἠδυνάθειαν καὶ φιλάνθρωπιαν. Παχεία πρὸς τὸ ἄκρον, ἀλλοσιαν καὶ ῥαθυμίαν.

Παχεία, πλατεία καὶ ἐρυθρὰ ἐπὶ μικροῦ προσώπου, λαγνίαν καὶ μέθην. Στρογγύλη πρὸς τὸ ἄκρον καὶ κυρτὴ μικροψυχίαν. Ἡ ρίς τοῖς Ἐ λ ε φ α ν τ ι ὦ σ ι σιμοῦται, τὰ χεῖλη παχύνονται, τὰ ὄτα ἀξάνουσι καὶ ὀμοιάζουσι Σατύροις καὶ Τιτύροις. Ἡ ρίς φ θ ι ν ο ν τ ι γίνεται ὀξεία, οἱ κρότοφοι συμπλεκότες, οἱ ὀφθαλμοὶ κοῖλοι καὶ τὰ κατὰ τὰς ὀμοπλάτας καὶ βραχίονες, οἰνοὶ πτέρυγες ἔξωθεν αἰωρούμεναι.

Ῥάθωνες ἀνεπτυγμένοι, σημαίνουσι θυμῶδη. Ῥάθωνες μεγάλοι καὶ πλατεῖς, ἐξόγκωσιν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, λαγνίαν, ἐπιβουλήν, ψεύδος, αὐθάδειαν καὶ παχυλὴν διάνοιαν. Αἱ τῶν ῥαθῶνων τρίχες, εἴν μὲν ὡς σκληραῖ, σημαίνουσι πνεῦμα σκληρὸν καὶ σταθερόν. Ὁ κίον τῆς ῥίνος προεκτεινόμενος πρὸς τὸ στόμα, σημαίνει φιλαυτίαν καὶ ἠδυνάθειαν.

Κατ' αὐτὸν λοιπὸν, ὅπως εἶναι ἐπαρκῆς ὁ ὕψος, δεόν νὰ εἶναι τοὐλάχιστον ὀκτώ ὥρων συνεχῶν.

Ἐν ταῦτοις ὅμως γνωρίζομεν, ὅτι οἱ περισσότεροι τῶν ἐργαζομένων ἀνθρώπων τῶν ἡμερῶν μας, οὐδέποτε κατώρθωσαν νὰ κοιμηθῶσι συνεχῶς ἐπὶ ὀκτὼ ὀ- λας ὥρας.

Οὕτω, ὁ Τζιμ Λέγγε, καθηγητῆς τῆς Κινεζικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὁξφόρδης, ἠγείρετο πάντοτε τὴν 3ην πρωϊνὴν ὥραν, καὶ οὐδέποτε ἔκοιμάτο πλέον τῶν πέντε ὥρων, καὶ ὅμως ἀπέθανεν ὀγδὸ ἴκοντα δύο ἐτῶν.

Ὁ περίφημος μηχανικὸς Βρύνελ, εἰργάζετο ἑκοσιαν ὥρας τὸ ἡμερονύκτιον, κατὰ τὸ περισσότερον μέρος τῆς ζωῆς του. Ἀφοῦ εἰργάζετο μέχρι βαθύας νυκτός, κατεκλίετο ἐπὶ ἀνακλίνῳρον ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ὥρας καὶ κατόπιν ἐσηκώετο, ἔτοιμος πάλιν δι' ἐργασίαν.

Ὁ Σιρ Τζῶιλ Ἑλλιστ, ὁστις κατόπιν ὀνομάσθη λόρδος Χιέτφιλδ, καὶ ὅστις διέβη τὰς φρούρας τοῦ Ἰσραὴλ — ἐπὶ τέσσαρα ἔτη — οὐδέποτε ἔκοιμάτο πλέον τῶν τεσσάρων ὥρων κατὰ τὸ ἡμερονύκτιον, πράγμα ὅμως τὸ ὁποῖον δὲν τὸν ἠμποδίσαι νὰ ζῆσθ ἐπὶ ἄγδοήκοντα τέσσαρα ἴλα ἔτη.

Ὁ Ὑβλοτ, κατὰ τὰ γηρατεῖά του ἔκοιμάτο μόνον τέσσαρας ὥρας κατὰ τὸ ἡμερονύκτιον, διετείετο ὅμως ὅτι κατὰ τὴν νεότητά του ἔκοιμάτο μόνον δύο.

Γνωστὸν ἐπίσης εἶναι πῶς ἔζη ὁ Λιτρέ. Εἰς τὰς ὀκτὼ τὸ πρωτὸ ἔσηκώετο. Εἰς τὰς ἐννέα μετέβαιεν εἰς τὸ γραφεῖόν του ὅπου ἔμενε μέχρι τῆς μεσημέριος. Κατὰ τὴν μίαν, ἐτακτοποίησε τὴν ἐργασίαν του καὶ ἔστειλε τὰ χειρόγραφα του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Σοφῶν, τῆς ὁποίας ἦτο συνεργάτης ἀπὸ τοῦ 1853.

Ἀπὸ τῆς τρίτης ὥρας μέχρι τῆς ἔκτης, εἰργάζετο ἐπὶ τοῦ λεξικοῦ του, μετὰ ταῦτα εἰδώνει καὶ κατὰ τὴν ἐ- δόμην ἤρχιζε πάλιν τὴν ἐργασίαν του, πράγμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι δὲν εἶναι κακὸν νὰ ἐργάζηται τις καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον. Εἶτα ἐκάθητο μέχρι μεσονυκτίου, ὅποτε ἐργάζετο πάλιν μέχρι τῆς τρίτης πρωϊνῆς. Ἐπίσπε ἰδίως κατὰ τὸ θέρος αἱ πρωῆται ἀκτίνας τοῦ ἡλίου τὸν ἐθρῖσκον ἐργαζόμενον.

Μ' ὅλα ταῦτα — ἂν μὴ ἔνεκν αὐτοῦ τοῦ βίου τὸν ὁποῖον διῆγεν — ὁ Λιτρέ ἔζησεν ἐπὶ ὀγδοήκοντα τέσ- σαρα ἔτη.

Ἐνεῦθεν δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν τὸ συμπέρασμα, ὅτι οὐδεμία σχέση ἐπάρχει μεταξὺ διερκείας τοῦ ὕπνου καὶ μακροβιότητος.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Γεαγκίς.

ΝΑΡΚΙΣΣΑ

Ἰσοῦ ἡ ἱστορία τὴν ὁποίαν διηγούνηαι οἱ ἀλλοῖς τὴν ἐπέραν, ἔταν, καθήμενοι κυκλωτέρως παρὰ τὴν παραλίαν, διασθάνουσι τὰ δίκτυά των.

Ἡ Νάρκισσα ἢ ξανθὴ ἦτο ἡ ἄριστοτέρα τῶν νεανίδων τοῦ τόπου, οὐδεμία καθ' ἑλὴν τὴν σαρῆν ἀπὸ τὴν Κετάνην μέχρι τῶν Συρακουσῶν ἤνικτο νὰ καυχήθῃ ἢτι εἶχε τοῦ γλυκυτάτους τῆς ὀφθαλμοῦ, τὸ εὐλαμπτον καὶ λεπτοπέρες σῶμα τῆς καὶ τὸ τόσον μεγαλοπρεπὲς παράτημά τῆς.

Καὶ ὅμως δυσπιστεῖε εἰς τὴν Νάρκισσαν τὴν ξανθὴν. Ἐπάρχουσι νεανίδες οἵτινες εἰσὶν ὠραῖαι καὶ αἰτίνας δὲν τὸ γνωρίζουσιν: αὐτὰς ἀκριβῶς πρέπει ν' ἀγαπή τις.

Καὶ ὅμως ποῖα γυνὴ δὲν θεωρεῖ ἑκυ:ὴν ὠραίαν; Φαινομενικῶς βέβαιον. Πραγματικῶς ἀκλήθης.

Ἡ Νάρκισσα ἢ ξανθὴ ἦτο ἄριστοτάτη, δυστυχῶς ὅμως τὸ ἐγνώριζε καὶ ἐπὶ δυστυχέστερον ὁ Ἄγγελος τὴν ἠγάπα.

Οἱ γνωρίζαντες τὸν Ἄγγελον, οἶδν τοῦ γηραιοῦ ἐκείνου πατρὸς του, τοῦ γενναίου ἀποστόχου, λέγουσιν, ὅτι ἦτο γενναῖος σύντροφος, πολμηρὸς θαλασσινός, κἀλλίττος περὶ τοῦς

ἄλλου του, φοβούμενος τὸν θεόν, καὶ τιμῶν τοὺς ἁγίους, ἀλλὰ δυστυχῶς ἠγάπα τὴν Νάρκισσαν τὴν ξανθὴν. Πάνταχού τὴν ἠκολούθη, πάντοτε αὐτὴν ἐσκέπτετο. Ὅστις δὲν εἶδε τὸν Ἄγγελον νὰ κλαίῃ ὄταν ἐπίεζε ἐπὶ τῆς καρδίας του ἄκθος περὶ ἐκ τοῦ στήθους τῆς Νάρκισσας του, δὲν εἰσέφερε τί δύνεται νὰ κάμῃ εἰς τὸν ἀνθρώπου ἔρος. Ναι, ὁ Ἄγγελος ἔκλειε ὡς παιδίον.

ΝΑΡΚΙΣΣΑ

Αὐτὸς ὁ ἀτρόμητος ναύτης, τοῦ ὁποῖου ἡ φωνὴ ἐδίεπαζε τῆς θεῆλης, ἔτρεμε πρὸ μιᾶς λέξεως τῆς Νάρκισσας του. Εἶχε μικρὸν λιθόκλιτον οἰκίσκον, μικρὰν στερεὰν λέμβον καινούργη δίκτυα: προσέφερε τὸ πᾶν εἰς τὴν Νάρκισσά, αἰ

ΕΡΓΑΣΙΑ—ΥΠΝΟΣ—ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ

Ἱατρός τῆς Ἀγγλίας, ὁ Σιρ Τζιμ Σέγιερ, ἐν τινι προσφάτω αὐτοῦ ἔργῳ, ἔκαμε διὰ μακρῶν μελέτας, ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ διάρκεια τοῦ ὕπνου ἐπὶ τῆς μακροβιότητος.

Διάγνωσις οίνου.

Θέλετε να είητε ανόθιγγωμος οίνος είνε φυσικός ή όχι ; Ρίψατε εντός κίτρινον οξύδιον του ίδρου γαργύρου ή οξύδιον του μαυλόδου υδρογού. Τά όξεία ταύτα έχουσι τήν ιδιότητα να αποχωρήσωιν εκ του οίνου τήν χρωματιστικήν ύλην χωρίς τήν παράπαν να βλάψωσι τήν ποιότητα αυτού.

Διασώσεις τής δέλου.

Λάβετε κίυν Βιζόνος, κόμμεος άνδραχίνθης, κόμμεος άραδικού και αιθάλης (καπνίης), προσθέσατε άρκετόν ύδωρ. ίνα αποτελεσθητε μάζαν, είτα εκ τού μίγματος τούτου ποιήσατε μικράς ράβδους και άφετε αυτές να ξηρανωθώσι. Μιτά τήν ξηρανισιν λάβετε μίαν τούτων, αναφλέξατε τήν άκραν διά φλογόν, είτα δε περιφέρατε τήν κατόν μέρος επί του μέρους τής δέλου. ήπερ θέλατε να σχισθη και ή δέλος διασχίζεται. Πρώ τής χρήσεως δέον να χρησθήτε άλλον διά λίμας τή μέρος ένθα ή άρχισατε.

***Έτερος τρόπος.**

Περιτυλίξατε τή μέρος, ήπερ θέλατε να διασχισθη, διά κλωστής παχείας έμβεδρεμένης έν οινόπνεύματι και αναφλέξατε ταύτην.

***Έτερος τρόπος.**

Γεμίσατε τή δέλινον άγγεγον έλαιον κοινού μέχρι του μέρους, ήπερ θέλατε να διασχισθη, (έάν, έννοείται, τή σχιστόν είναι άγγεγον δέλινον) και έμβύθισατε αφηώς εις τή έλαιον άνδρακα ή σιδηρον πεπυρακτωμένον, ή ταχεία θερμανοσι του έλαιού διασχηει τήν δέλον επί του μέρους τής έπιφανείας αυτού.

***ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΕΣ ΣΤΑΛΕΣ!**

Δέν ήτανε βασιλίσκος κρεββάτι χρυσομένο διαμάντια με φωτιαίς πετρώδια άνεκτίμητα δέν τώχαν στολισμένο με χάρι κι' άμορφία.

Δέν είχε άργυρόλευκο άπάνω ουρανόν μετάξια και δαντέλλες κροσάκια χρυσούφαντα, σε χρώμα κνανό φιογκάκια και κορδέλλες.

Μυρωδικά δε βάντισαν ποτέ του μη γωνιά του Μάν ταν λουλούδια δε τοιδόκαν εις τή ζωή δροσάτα δύο φιλιά δε τούπανε τραγουδία.

Σεντάγια όλοκάθαρα, προσκέφαλο λευκό τής Παναγιώς τή κόμισσα και κράταγε στα χέρια της παιδάκι τή Χριστό μονάχα είχε στόλισμα.

Και μόριζε και σκόρπαγε ουράνιας μυρωδιας λουλούδια Παραδείσια γιατί παρθένος φύλαγε τής τούσας εύδωιας τή κάλλη τή περισόια.

Σ' αυτό τή στρώμα τή άγνή τής μόνης μου λατρείας πριν να γενή δική μου όταν μ' ήλπερ ό ήλιος «δύο στάλες εύτυχίας!!» τήτ' είδα στη ζωή μου.

Σέρκε

Μιλτων Βεσάλης.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ

ΥΠΟ

ΖΗΣΙΜΟΥ Γ. ΤΥΠΑΛΛΟΥ

'Οδός 'Ερμιό, 'Αριθ. 105. Έπιδιο έν τή κληρ.

'Ο μόνος παρ' ήμιν περιημιεμένος καθηγητής τής 'Αγγλικής κ. Ζήσιμος Γ. Τυπαλλός ιδιαιτέρως συνιστάται και ύπ' ήμάν εις τούδ εκ τών άξιοτίμων συνδρομητών μας έπιθυμώσας τήν τελείαν εκμάθησιν τής 'Αγγλικής γλώσσης.

Διά μεθόδου έλιωσ μοναδικής γίνεται τής κατοχής και βαθύς αύτης γνώσεως έν βραχεί διαστήματι. Προσφορά γνωστά 'Αγγλική. Πρώτος ήγγυημένη. Διδαστρα μέτρια.

Έσσαρες μάθηται δύνανται ν' αποτελέσωσι τάξιν ή και εις ιδιαιτέρως.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΕΜΠΟΡΙΚΗ-ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΖΥΓΟΥΡΑ

'Η έμπορική βιβλιοθήκη του μόνου παρ' ήμιν περιημιεμένου καθηγητού Ξενοφώντος Ζήγουρα, ή πρό τούσού χρόνου βελτιωμένη, εύρίσκεται άρτι συμπληρωμένη διά τών κωστωδι τριών τελευταίων περισπουδάστων συγγραψών.

Α'. Τής 'Ιστορίας του 'Εμπορίου. Δρ. 2,50

Β'. Τής 'Εμπορικής και Βιομηχανικής Οικονομίας. > 2,50

Γ'. Τής 'Εμπορικής και Βιομηχανικής Γεωγραφίας υπό Στ. Θεοχαρή. Εις τόμουσ 2. > 5. —

Όστε ή 'Εμπορική ήμάν εκπαιδευτική εύρίσκει ήδη άρτια όλα τή διδασκτικά μέσα πρής άνάπτυξιν και τελειοποίησιν τών σπουδών τών 'Ελλήνων.

'Η 'Εμπορική βιβλιοθήκη του κ. Ζήγουρα συνιστάται ιδιαιτέρως παρ' ήμάν εις έλιωσ τούδ συνδρομητάς μας τούτ τε έσωτερικού και έξωτερικού, εύχαρίστως δε παρέχομεν κλειόνας πληροφορίας παντί τή αίτούσντι.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ.

Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

'Εν 'Αθήναις όδός Αικούργου 8

ΛΕΣΒΙΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΑΙ ΓΑΛΛΙΚΑΙ

Ήλικες πρακτικόν σύστημα πρής ταχείαν και άκριβή εκμάθησιν είνων γλωσσών.

ΓΑΛΛΙΚΑ	
Λεξικόν Γαλλοέλληνικόν Κομπούδου . . . Δρ. 10. —	
'Ελληνογαλλικόν	10. —
Γαλλική Μήθοδος Ούτο Κομπούδου	4.80
Κλεις Μήθόδου	1.50
Γαλλικοί Διάλογοι Π. Δ. Σακελλάριου	2. —

ΑΓΓΛΙΚΑ	
Λεξικόν 'Αγγλοέλληνικόν Παρδάσιου . . Δρ. 11. —	
'Ελληνοαγγλικόν	11. —
'Αγγλική Μήθοδος Μαντον Ψαρά	5.50
Κλεις Μήθόδου	1.50
'Αγγλικοί Διάλογοι Ψαρά	2. —

ΙΤΑΛΙΚΑ	
Ιταλική Μήθοδος Σανέρ Καμπούδου . . Δρ. 5.50	
Κλεις Μήθόδου	1.50
Ιταλικοί Διάλογοι Γ. Κοψά	2. —

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ	
Λεξικόν Γερμανοέλληνικόν Βίλινγκερ . . Δρ. 11. —	
Γερμαν. Μήθοδος Ούτο Σακελλάριου	5.50
Κλεις Μήθόδου	1.50
Διάλογοι Γερμανοέλληνικοί Μανωράκη	2. —

Τό **ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΛΕΣΒΙΚΟΝ** δημοσιεύεται περί τή μέση Δεκεμβριον 1899.